

De saga Smans-Poppe

Lore Smans (l.) moet ondanks haar hogere ranking thuisblijven, terwijl Evy Poppe wel naar de Olympische Spelen mag. © AFP

November 2017. Ik ben in het Stubaidal voor een repo met de snowboarders/slopestylers van de Belgische olympische ploeg op weg naar de Spelen van 2018 in Pyeongchang. Ik wilde meer te weten komen over slopestyle. Ooit had ik in een column bij wijze van boutade gevraagd of je gaat slopestyle omdat je op je hoofd bent gevallen, of je op je hoofd valt omdat je bent gaan slopestyle. Dat was niet serieus bedoeld, maar dat hadden de slopestylers en hun bond zo niet begrepen.

Slopestyle is, om te zeggen, dingen doen met een snowboard die een normaal mens niet in zijn hoofd zou halen. Van relingen glijden, springen flirtend met de grens van leven en dood, you name it, zij doen het. Dan is er ook nog big air, nog erger. Dat is heel snel van een helling afkomen richting een soort reuzenschans, in de lucht gekataputeerd worden en daarna allerlei bewegingen uitvoeren.

Ik keek mijn ogen uit daar boven in dat funpark. Van over de hele wereld waren ze gekomen. De bondscoach wees mij alle Belgen aan en hij eindigde bij een meisje dat heel eenvoudige sprongetjes deed, alsof ze nog veel moest leren. “Die daar is Loranne, ons grootste talent”, zei hij. “Zij had ook op de Spelen kunnen staan, maar ze heeft wat pech gehad.” Van een understatement gesproken.

Het begon met een val in 2016, waarbij ze op haar hoofd terecht kwam en bewusteloos met de helikopter werd afgevoerd. Bij de check-up bleek ook de schouder gebroken en had ze bloedingen in haar hersenen. Maar Loranne Smans was een natural. Haar herstel ging zo snel dat ze van de neurochirurg al in december geen beperkingen meer kreeg.

Te vroeg herbegonnen, wie zal het zeggen? In Québec ging ze in de opwarming door haar knie en scheurde haar voorste kruisband af. Gevolg: operatie en maanden revalidatie. Pas eind 2017 toen ik haar in Stubaital zag, kon ze weer die eenvoudige sprongen uitvoeren. Zo gingen haar eerste Spelen de mist in. Slechte timing, in de herfst van datzelfde jaar sprong ze, opnieuw in Québec, op de big air naar een derde plaats.

Loranne Smans, met haar looks en stijl van een ideale schoondochter, sindsdien lette ik elke winter op wat ze presteerde. Een grote maand geleden zaten we samen in Snow Valley in Peer. Dat had te maken met de aankomende Winterspelen waarvoor zij een certitude was. Ze vertelde honderduit over haar sport, inmid-

dels haar vak. Ze had zin in haar eerste Olympische Spelen, die al haar tweede hadden moeten zijn.

Ze begon over haar signature trick, de front-side rodeo 720, iets wat heel weinig mannen en nog minder vrouwen doen. Die trick, als ik dat toen goed heb begrepen, komt er op neer dat ze onorthodox vertrekt vanop haar tenen. En dat ze twee keer rond haar as draaide, vandaar die 720.

Vrijdag is de wereld van de nog maar 24-jarige Loranne Smans ingestort. Donderdag was al bekendgeraakt dat niet zij, maar de zeventienjarige Evy Poppe zou worden aangestuurd. Poppe was de keuze van de Sneeuw sportfederatie; en het Belgisch Olympisch en Interfederaal Comité volgde de bond. Een dag later stond Smans in kortgeding voor de rechter en dat verloor ze. Het wordt Poppe in Peking.

Over een ingewikkelde jury sport als slopestyle ga ik mij niet uitspreken. Ongetwijfeld zijn het capabele kenners die in deze materie in eer

en geweten hebben geoordeeld, maar had dit niet anders gekund? Smans heeft de quotaplaats voor België op de World Cups uit de brand gesleept, ze staat als hoogste Belgische op de ranking, dan lijkt haar selectie de logica en verdient de niet-selectie een duidelijke, transparante uitleg.

Evy Poppe werd nipt voorgetrokken op Loranne Smans op basis van ‘nationale criteria die de beste atlete moeten selecteren.’ Dat is vaag, maar daarom is het nog niet onterecht. Alleen moet er dan wel een verklaring komen waarom resultaten op olympische kwalificatietoernooien ineens niet meer tellen als

graadmeter. Poppe stond 34ste op de olympische ranking en miste Peking 2022. Smans klokte af op 13de, waardoor België überhaupt een atleet mag sturen.

Hebben ze nadien dan Poppe en Smans tegenover elkaar gezet in een geheime snow-off? Kan Poppe - wereldkampioen bij de junioren en goud op de Youth Olympics - meer en moeilijker tricks dan Smans en heeft haar grotere groeimarge de doorslag gegeven? Leg uit Sneeuw sport Vlaanderen: wanneer werd de quotaplaats een klotepplaats?

Ik heb te doen met de gesloopte slopestylster Loranne Smans. En ik heb ook te doen met de jonge Evy Poppe, die onder immense druk staat om in Peking te presteren. Sportief is haar selectie misschien terecht, en het is te hopen voor haar dat die wordt bevestigd met een knalprestatie in Peking. Menselijk is dit een drama dat had kunnen worden vermeden.

Had dit niet anders gekund? Wanneer werd de quotaplaats een klotepplaats?